

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstthinget. № 115.

37te Møde.

Løverdagen den 23de Marts.

(Fortf.)

Orsted (fortsat): Ministeren maatte iøvrigt vistnok, naar Sagen skulde gaae paa denne Maade, tage et bestemt Tal af de Mænd, som vare udvalgte fra Sogneforstanderskabets Side. Naar jeg har paaberaabt mig, hvortledes der forholds i England og Frankrig med Jurylisterne, er det blot for at vise, hvorledes man i disse Lande vil have det overladt til visse Dyrtigheder, visse Mænd, man kan have Tillid til, at fremdrage blandt de Flere, som vare kvalificerede efter Loven, dem, som man kunde have størst Tillid til med Hensyn til at udføre Forretningerne til en vis Tid. Jeg har derfor ingenlunde meent, at der var en fuldkommen Lighed i denne Henseende; men jeg troer, at Analogien er en saadan, at der er meget Mere, som taler mod den Valgret, som Præfecterne i Frankrig udvæde ved Jurylisterne. For det Første, for under det constitutionelle Monarchie at kunne komme paa Jurylisterne, udfordredes der meget betydelige Qualificationer; det var blot saadanne Mænd, som vare valgbare til Deputerettkammeret, eller som havde visse andre betydelige Egenstaber. Desuden antoges det, at Præfecterne, hvor der foresaldt Sager, som havde en vis Interesse for Regjeringen, udsøgte de Mænd, som vare Regjeringen hengivne, og efter Forholdene i Frankrig var der stor Grund til at antage dette. Men her er aldeles ingen Grund til at formode nogen særlig Interesse fra Regjeringens Side, og dertil kommer, at blandt de Mænd, som komme ind paa Indenrigsministerens Liste, kan Bedkommende vælge den, som de have særdeles Tillid til. Det er altsaa ikke for at paatvinge Nogen en Mand, men det er kun for at ubelukke dem, som man maa formode at være partiske.

Unsgaard: Naar det under Forhandlingerne er paaberaabt, hvad Landbocommissionen egentlig havde meent ved det Forslag, den havde gjort, troer jeg, saavidt jeg erindrer, at det ingenlunde var Landbocommissionens Mening, at der kun skulde udvælges Een af hvert Sogneforstanderskab, men det var Meningen, at der af hvert Sogneforstanderskab skulde foreslaaes 3 à 4 Medlemmer, og at derefter Ministeriet skulde udvælge et vist Antal, maaskee 1 for hvert Sogneforstanderskab, af dem, som saaledes vare foreslaaede. Jeg troer endvidere at kunne huffe, at det var netop meest i Bondestandens Faveur, at dette Forslag blev gjort, da man efter den nuværende Sammensætning af Sogneforstanderskaberne tildeels var bange for, at der skulde vise sig en Tendents til, at der kunde blive valgt Flere, som snarere vilde blive i Godseierens end i Bondestandens Interesse. Jeg troer ogsaa, at, naar det bliver taget paa den Maade, saa vil man have en Garantie for, at Indenrigsministeren kunde vælge af dem, som han troede vilde tale for den Enes og for den Andens Interesse. Man vilde derved ogsaa efter min Formening udsaae det Forslag, som er anført under Nr. 6, og hvorefter der skulde kunne vælges udenfor Districtet, hvilket jeg ikke er for, skjøndt jeg paa ingen mullig Maade kan antage, at det kan sigte mere til Godseierens Faveur end til Bondestandens. — Maaskee der er nogen af de ærede Medlemmer af Landbocommissionen, der er tilstede, der kunde oplyse, om det ikke forholder sig, som jeg har angivet.

Ryholm: Jo, det er vist aldeles rigtigt. Det forekommer mig, at Landbocommissionens Mening var, at Forstanderskaberne i de forskjellige Districter hvert skulde foreslaae Een, og at Indenrigsministeren da af disse skulde vælge et vist Antal for hele det samlede District. Man behøvede ikke at holde sig til at vælge Een; men han skulde blandt dem,